

Talenti

Sunnuntain jumalanpalveluksessa puhumme Jeesuksen talenttivertauksesta.

Hopeatalenti on iso raha: 20 vuoden palkan verran. Isäntä lähtee matkalle. Hän antaa omaisuutensa palvelijoiden hoitoon: yhdelle viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden. Isäntä on poissa kauan. Palattuaan isäntä kehuu niitä molempia, jotka ovat panneet talentit tuottamaan. Kolmas, se yhden talentin saanut, ei ole viitsinyt tehdä mitään. Hän on piilottanut isäntänsä antaman pääoman. Isäntä ei pelkäästään moiti häntä. Isäntä rankaisee.

Keskustelemme. Galja sanoo: ”Jeesus tarkoittaa, että meidän tulee panna lahjakkuutemme käyttöön. Joku on musikaalinen, toinen käsistään taitava, kolmas hyvä opettamaan. Jumalan antamia kykyjä pitää kehittää. Niitä ei saa piilottaa.”

Aljoonan mielestä talentti tarkoittaa uskoa. Jeesus ei tykkää, jos piilotamme uskomme. Ne, jotka näyttävät uskonsa ja antavat uskonsa kasvaa, ne saavat isännältä kiitosta.

Sodderin seurakunnan toimijat antavat talenttinsa yhteiseen hyvään mm lasten leireillä

Igor huomauttaa, että vertauksessa ei näy ollenkaan armoa. Vain ahkerat saivat palkinnon. Laiskuria rankaistiin: rangaistus oli ihan kohtuuton.

Jumalanpalvelukseen tulleiden seurakuntalaisten tietämys ilahduttaa. Sanaa on kylvetty parikymmentä vuotta. Opetus ei ole mennyt hukkaan. Ihmiset ymmärtävät uskomme perusasiat: pelastumme yksin uskosta, yksin armosta – Kristuksen työn ansiosta. Olemme pelastettuja. Siksi tahdomme jo täällä maan päällä elää niin kuin Taivaan kansalaiselle sopii. Elämämme valinnoilla vastaamme Jumalan hyvyyteen. Osoitamme uskomme teoillamme.

Igorin havainto on tärkeä: miksi talenttivertauksessa ei näy armoa? Aljoonan näkemys auttaa oikeille jäljille: uskoa ei saa piilottaa. Isäntä antoi arvokkaan pääoman. Sitä ei saa vähätellä. Pääoma – pelastava usko - on suunnattoman arvokas. Sen pitää antaa kasvaa. Aljoonan sitä näkemystä, että vertauksen talentti tarkoittaa uskoa, tukee myös Herramme opetus Pyhän Hengen pilkasta. Sitä ei anneta anteeksi. Jeesuksen lyöminen ehkä annetaankin – kuten ristiinnaulitsijoille: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät.” Jos kerran Jeesuksen ristiinnaulitsijatkin saavat anteeksi, niin mitä sitten on se, jota ei anteeksi anneta? Mikä on talentin piilottajan liian raskas synti?

Keskustelumme jatkuu. Päättelemme, että Pyhän Hengen pilkkaa voisi olla uskon mitätöinti ja turhentaminen. Samaa pilkkaa voi olla myös Kristuksen työn, siis sovituksen, vähättely. Oman itsen korottaminen ohi Kristuksen on pilkkaa. Huomautan, että tällaisesta varoitetaan erityisesti meitä pappeja Matteuksen luvussa 7. Pyydän Sashaa lukemaan sen kohdan ääneen. Hän lukee. (Lukaisepa sinäkin Raamatustasi, jos sinua kiinnostaa, mitä Meidän Herramme sanoo itseensä tyytyväisille papeille Mt 7: 22 - 23.)

Vaivihkaa alan käyttää pitempiä puheenvuoroja. Kerron, että houkuttelin kerran erästä baabushkaa, mummoa, eläkeläisten leirille. Hän käveli maantietä aivan kirkkomme kohdalla. Hän oli matkalla kauppaan. Hän sanoi kohteliaasti, ettei hänellä ole mitään sitä vastaan, että kirkossamme opetetaan eläkeläisille Raamattua, mutta hän ei opetusta tarvitse. Hän ei tarvitse, koska hän ei varasta keltään, hän ei tapa ketään, hän ei valehtele. Hän ei viitsi tulla kirkkoon. Aika menee hukkaan. Hän ei tarvitse opetusta. Ostoskassi heilahdellen baabushka jatkoi matkaansa kauppaan. En saanut tilaisuutta kysyä, mitä hän sitten kuolemansa jälkeen aikoo taivaassa sanoa. Suunnitteleeko hän mahdollisesti sanovansa: ”Ai ootsä hei niinku se Jeesus vai? Ihan kiva oikeestaan, että säkin olet täällä – mun ja meidän muiden hyvien kanssa.” (Lähetystyöntekijän velvollisuutena on pyrkiä jatkamaan keskustelua tällaisten mummojen kanssa.)

Lainaan apostoli Paavaliala: ”Usko tulee kuulemisesta.” Selitän, että kolmannen käskyn (Muista pyhittää lepopäivä) totteleminen auttaa uskoa vahvistumaan. Talentti kasvaa korkoa. On muitakin tapoja lisätä uskon pääomaa: Raamatun lukeminen ja rukous ovat vanhoja ja varmoja keinoja etsiessämme Isännän tahtoa. Hakeutuminen toisten kristittyjen yhteyteen saattaa vahvistaa hengellisyyttämme hyvin virkistävällä tavalla. Tämä on usein havaittu eläkeläisten leireillämme, samoin lastenleireillä. Nyökytellään. Kaikki ovat samaa mieltä. Talenttiventauksen sisältö ymmärretään nyt entistä avarammin. Tunnelma on jotenkin kodikas.

Jumalanpalvelus jatkuu. Siirrymme uskontunnustukseen.

KIITOS

Niin, arvoisa abuniekku, kiitos avustasi. Olet suuressa mukana. Tukesi ansiosta on Jumalan sanaa voitu julistaa Sodderin alueella vuodesta 1994 lähtien. On aivan mahdollista, että toiminta alkaa laajentua. Moni paikkakuntalainen toivoo, että Jessoilan taajamaan rakennettaisiin luterilainen kirkko – onhan huomattava osa Sodderin asukkaista siirretty uusiin kivitaloihin Jessoilaan. Oikeestaan tärkeämpää kuin uusi kirkkorakennus olisi kyllä hengellinen herätys. Rukoiltaisiiinko sitä? Hengellisestä herätyksestä olisi oikein paljon iloa ja hyötyä: nähtäisiin raitistumista, varastelu vähenisi, tienoot siistiytyisivät, elämisentaso kohenisi, ahkeruus toisi varallisuutta, vastuuntunto paranisi, tulipaloja olisi vähemmän, itsemurhat loppuisivat ja kun alettaisiin rakastaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä kuin omaa itseä, niin järjestelmällisen valehtelun ja turhan suurvaltauksen tilalle tulisi aitoa rauhantahtoa. Jonkin verran tällaisia merkkejä kyllä voidaan havaita jo nytkin. Arvokkainta olisi tietysti se, että ihmiset saisivat elämäänsä iankaikkisen elämän toivon ja alkaisivat ratkaista suuria kysymyksiä siltä perustalta, että he – ja muut - ovat Taivaan valtakunnan kansalaisia jo nyt.

Kiitoksin *Pekka Palosaari*

Sodderin seurakunnan vanhempi pappi. Suomen osoite: Maruntie 37 B, 03430 Jokikunta. Puh 09 – 54 15 610. Tämä puhelimeemme on vanhanaikainen lankapuhelin. Siinä on vastaaja. Kuitenkaan se ei osaa tallettaa soittajan numeroa. Siis: jos jätät viestin, sanele myös puhelinnumerosi piippauksen jälkeen.

Erityiskiitos! Täytin 70 vuotta.

Annoitte runsaasti lahjoja – myös rahaa.

Sydämelliset kiitokset!

Rahalahjanne on siirretty alkupääomaksi

Jessoilaan kirkon rakennusrahastoon.

LASTENLEIREILLÄMME

oli tänä vuonna 96 eri lasta.

Teemana oli Joonas:

Joona saa Jumalalta tehtävän. Ensin Joona yrittää väistää velvollisuutensa. Sitten Joona toteaa, että on parasta totella. Niinpä Joona kääntyy: hän tekee Jumalan tahdon mukaan. Lopuksi Joonaa harmittaa se, että Jumala armahtikin syntiset.

Aihe on helppo muistaa ja ymmärtää. Ensin kerrotaan, Sitten luetaan Raamatusta. Katsotaan elokuva Joonan vaiheista. Lauletaan. Keskustellaan. Askarrellaan. Syödään hyvin.

Kertaukseksi rakennetaan ulos mielenkiintoinen tehtäväpolku. Sillä on monta rastia. Lapset kipittävät pareittain Joonan jälkiä. Valasarasti on tehty harmaasta kupoliteltasta. Punaisesta retkipatjasta on saatu valaalle pitkä kieli.

Se työntyy suusta ulos. Sinisestä kreppipaperista on muotoiltu kauniit silmät: taitaa olla tyttövalas. Valaan sisälle rukoilevaksi Joonaksi komennetaan minut.

Tehtäväkseni annetaan kysellä, mitä lapset ovat oppineet. Hyvin tunnetaan Joonan vaiheet. Annan palkintonamuset ja ohjaan seuraavaan pisteeseen. On kivaa. Lapset tykkäävät, ovat innostuneita.

Kiitos Suomen Idäntyo UP r.y.:lle arvokkaasta materiaaliavusta leireillemme. Lapsiakin kiinnostaisi joskus oikeasti nähdä Upe, päästä tervehtimään, juoda Upen kanssa teetä kaikessa rauhassa ja kuunnella, mitä Upe opettaa Jumalan hyvydestä.

KARJALA-ILLAT:

Yleensä kuukauden 1. maanantaina kello 18 Suomen Raamattuopistolla Kauniaisissa, os. Helsingintie 10. Syyskuussa 4.9. lokakuussa 2.10., marraskuussa 6.11. ja joulukuussa 4.12. Tammikuun alussa olemme matkoilla, joten vuoden 2018 ensimmäinen kokoontuminen on Runebergin päivänä 5.2.2018.

MATKASUUNNITELMA:

syyskuussa jo 14.9. - 21.9., lokakuussa 6.10. - 14.10. marraskuussa 27.10. - 6.11. ja joulukuussa 29.12.2017 - 8.1.2018

VAATEAPU:

Kesän aikana olemme saaneet perille köyhille ihmisille useita satoja kiloja vaatetavaraa. Varastossamme on nyt tilaa langoille ja lastenvaatteille – erityisesti vastasyntyneiden laatikot ovat tyhjiä. Kohta ruvetaan jo kyselemään talvikenkiä.

SÄHKÖPOSTI:

Kirjeemme ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Jos tahdot näitä kirjeitä sähköpostina, ilmoittaudu: ollipalosaari65@gmail.com

70 vuotta

Pekka on vaatimaton ja nöyrä mies. Näin siitä huolimatta, että Pirkko aina välillä toteaa, ”*ettei liioittelu ole kirkastunut minulle synniksi*”, kuten Pekka itse asian leikillään kertoo.

Ei kuitenkaan ole liioiteltua sanoa, että Pekka ja Pirkko ovat tehneet huikean työn Karjalassa ja saaneet siihen mukaan sekä suuren joukon innostuneita ja sitoutuneita Abuniekkoja että kiistattomasti Jumalan Siunauksen tekemälleen työlle. KIITOS SIITÄ!!

Abuniekkojen hallituksen sihteerinä ja kirjanpitäjänä esitän kauniin kiitoksen lahjasta, jonka niin moni teistä antoi tälle työlle muistaessaan Pekkaa merkkipäivänä.

Harmillista vain, että edellisessä kirjeessä oli pankkitilin numeroon livahtanut virhe. Jos joku jäi sen takia pois, niin tässä on nyt oikea tilinumero:

FI70 5305 0020 0151 04

Meitä valvotaan

On ymmärrettävää, että rajalla meiltä kysellään kuormistamme ja matkamme päämäärästä.

Täytämme lomakkeita ja saamme leimat passiin ja dokumentteihin. Kunkin valtion tehtävä on olla selvillä liikenteestä rajojensa yli ja henkilöistä, jotka siellä kulkevat. Väärät henkilöllisyydet ja muukin harhautus on turvallisuusuhka, kuten olemme saaneet ikävällä tavalla huomata.

Oma turvallisuutemmekin edellyttää sitä, että meistä tiedetään. Silloin kun ei ole mitään salattavaa, ei ole myöskään mitään pelättävää.

Venäjä on iso maa ja mahtava valtakunta. Sen johto saattaa kokea jossain määrin kiusallisena tilanteen, jossa sen kansalaisten toimeentulo, talvessa tarkeneminen, sairaanhoitoon pääsy tai ihan vaan peruskoulun aterioiden saaminen, on ulkopuolisen avun varassa.

Onneksemme he ovat tilanteen kuitenkin hyväksyneet ja olemme saaneet auttaa Karjalan syrjäkyläin köyhää väkeä yli kaksi vuosikymmentä.

Samalla olemme olleet viemässä uskoa ihmisille.

Uskoa huomiseen ja siihen, että ajat paranevat. Se tapahtuu joskus tuskastuttavan hitaasti, mutta olemme nähneet parannuksia tulevan.

Usko Jumalaan ja Hänen Poikaansa, jonka varassa voimme luottaa siihen, että meillä on kerran hyvä olla. Tämän uskon varassa olemme nähneet kuinka ihmisten oivallus lähimmäisistä ja heidän auttamisestaan on herännyt ja muotoutunut käytännön diakoniaksi.

Rahankeräyslupa: RA/2016/280, voimassa koko maassa lukuunottamatta Ahvenanmaan maakuntaa 23.06.2016 – 31.12.2017 Rahankeräystili: FI70 5305 0020 0151 04 VIITTEET: 1025 yleinen, 1054 onnittelut, 3231 kummit, 1119 koulutus, 1151 pyhäkoulu, 1164 dakonia, 1177 lapset, 13 jäsenmaksu (joka on siis 10 euroa hallinnon kuluihin)

Meitä valvovat myös Suomen Viranomaiset. Paitsi rajalla myös täällä kotikonnuillamme. Yhdistys on velvollinen selvittämään Poliisille rahojensa käyttöä, kun se on saanut rahankeräykselle Poliisin luvan. Elokuussa kävin perusteellisen sähköpostien vaihdon Valvovan Viranomaisen kanssa siitä, onko Sodderiin osin kustantamamme auto todellakin ja ihan oikeasti yleishyödyllisessä käytössä, kuten rahankeräyslupa edellytti. **”Valvova Viranomainen on tarkkana”**

Tässä kohtaan jälleen kerran sen viisauden, minkä Paavali Raamatun sivuilla on minulle opettanut: *”On oltava kreikkalaisille kreikkalainen, roomalaisille roomalainen ja juutalaisille juutalainen!”*

On siis puhuttava Poliisille viranomaiskieltä. Puhuessani evankeliumista, seurakunnallisesta diakoniasta, pyhäkoulutyöstä jne, olen hakoteilla. Viranomainen ymmärtää humanitaarisen toiminnan, sosiaalisen työn, lastenhuollon, koulutustuen ja virkistystoiminnan lasten leireillä. Näin siitä huolimatta, että Abuniekkojen säännöissä tuodaan selvästi esiin kristillinen toiminta ja seurakunnan työ.

Viranomainen ymmärsi lopulta, että papin auto on välttämätön, että saadaan syjäkylistä mummut ja lapset toimintamme piiriin. Viranomainen ymmärsi myös sen, että kauppatavaroiden ja puhtaan veden saaminen kaivottomassa kylässä ja taloudessa asuvalle vanhukselle edellyttää ajoneuvoa, jolla kulkea ja kuljettaa. Kysyttiin myös, kuinka valvomme auton käyttöä!!

Kun siis virallisessa toimintakertomuksessamme puhutaan sosiaalisesta ja humanitaarisesta toiminnasta, on teksti kirjoitettu viranomaisia varten, sillä heidän luvallaan me varoja keräämme ja teidän kukkarollanne vierailemme. **”ISOSISKO VALVOO”**

Olemme tänä vuonna saaneet taas joukon uusia säännöllisiä tukijoita, joiden kuukausittain tilillemme panemat varat mahdollistavat työn jatkuvuuden.

Teitä on noin 150!! HIENOA!!

Entäpä jälkisäädös, jolla voin määrätä, mitä omaisuudelleni tapahtuu. Se on merkittävä ja usein myös helpottava asia. Testamentilla voin määrätä, kuka perii jälkeeni jättämästäni varallisuudesta ja kuinka paljon. Olen useamman testamentin tekijän suusta kuullut helpotuksen, kun on voinut sanoa sukulaisille tehneensä testamentin. Itä-Karjalan Abuniekat voi olla Sinunkin Testamenttisi kohteena (joko osittain tai suuremmassa määrin). **Ota yhteyttä Pekkaan, jos asia askarruttaa....**

Moni sukulaisten riita jää pois, kun on tahto ilmaistuna, joten sekin seikka lohduttaa testamentin teki-jää. ”Vävyt ja miniät ovat pahimpia” sanotaan ja ”sisarusten lapset”. Olen nähnyt ikäviä tapauksia!!